

Markkinahuumaa

Sataako perjantai-iltana ja lauantaina? Jäävätkö ihmiset töllöttämään, kun broilerit työntävät ja linkoavat teeveessä seitsemän kilon teräskuulaa? Onko markkinoilla liian lällärimäistä kotiseutuohjelmaa? Hallitseeko rihkama liikaa torikauppaa?

Ei satanut. Eivät töllöttäneet. Kotiseutusidonnainen ohjelma veti. Rihkama kävi kaupaksi.

Päysin aitiopaikalta seuraamaan lauantaiaamun hämäristä hetkistä alkaen, kun torikauppiat köröttelivät Perniöön. Tuli kärsineen näköisiä savuttavia pakettiautoja. Lipui upeiden asuntoautojen vetämiä hienosti varustettuja peräkärriä. Puhisi komeita kuormureita.

Monista peräkärriästä avautui perusteellisia putiikkeja toimivine kylmälaitteineen. Eräästä nuppikuorma-autosta levitettiin ulos täydellinen kahvila. Pölypussikauppiiaan tavaravalikoimalle ei loppua näkynyt. Kenkiä ja tossuja sai joka lähtöön.

Ovat omaa rotuaan nämä torikauppiat. Autosta ulos vääntäytyttyään useimmat painivat välittömästi tupakaksi. Kysyttiin käheällä äänellä paikkaa ja sähköä. Kojut ja katokset nousivat hetkessä. Varsinainen taitolaji tämä pytinkien pystyttämien, etenkin sätkä suussa.

Olen suhtautunut nyreästi markkinatoreihin. Tavara on järjestään näyttänyt rihkamalta, jota ei osteta kuin hetken mielihoiteesta. Mutta nyt mieli vähän muuttui.

Markkinoilta löytyy yllättävän paljon tarpeellista tavaraa. Olin jo kauan katsellut tietynlaista leikkuulautaa ja kas, siinähan se on edessäni. Eräs myyjä oli tuonut neljää eri sinappia ja monenlaista marinoitua valkosipulia torille. Kokeilin useimpia. Sinapeista paras, konjakkisinappi maistui lähes yhtä muikealta kuin paikallisen palloseuran joulusinappi. Piti ostaa.

Lihajalosteita kauppaavat yrittäjät yllättivät myös. Eihän tällaista löydä tavallisista kaupoista. Erikoista makkaraa, savustettua lammasta, maukasta palvia ja monen laista muuta purtavaa. Karkkeihin en sentään koskenut.

Vaikken ehtinytkään katsomaan ihan kaikkea kulttuuria, jotain kuitenkin. Koulun alakerrassa esitettävä video Teijon kavalkadi yllätti monella tavalla. Sali tuli täyteen, ja jouduttiinpa ajamaan ylimääräinen esityskin.

Video perustuu TV 2:n ohjelmaan vuodelta 1976, jolloin Teijolla vielä pidettiin suuria kesäkavalkadeja. Videossa kelattiin Teijon historiaa kiinnostavalla tavalla. Ohjelma oli tietysti ammattilaisten suunnittelema ja toteuttama, mutta monet paikallisetkin pääsivät esiintymään. Ja paikallisten osuus oli sitä parasta.

Kirjoitettu murre on aina kiusannut minua. Perniönkin murrekirjoitukset ovat tuskallista luettavaa. Murteen olennaisinta piirrettä ovat omintakeiset äänenpainot ja tilanteen mukaan muuttuvat nuotinnukset, joita ei mitenkään voi esittää kirjoittaen. Murretta täytyy tietysti kirjoittaen tallentaa, jotta se säilyisi. Esitettäväksi.

Enpä olisi ikinä uskonut, että teijo toimii näin napakasti muualta muuttaneen korvissa.

pajen